

2 Murelik süda

Sõnad: Carl Olof Rosenius 1847

Viis: Oscar Ahnfelt 1850

1. Mu - relik sü - da, är - ka nüüd unest! Oled sa jälle, oh

lu - nastud hing, u - nustand ä - ra kõik oma vara,

et sa nii rõ - hutud o - led kui vang?

2. Mõttele kui väga rikas sa oled:
Jumala pärija, Jeesuse vend.
Taevariik tervelt on sinu päralt.
Kas see ei jõua veel trööstida sind?

3. Kui sa ka vahest Jeesust ei tunne,
siiski ta pole sust lahkunud veel.
Ta on sind ostanud, verrega pesnud,
kaiteb ja kannab sind õlade peal.

4. Usklikud on üks imelik rahvas,
et nad nii raskesti ohkavad veel,
kui nad ei tunne oma suurt õnne,
mis Jumal armust on tõutanud neil'.

5. Tundmine käib kui mere peal lained:
muutlikult uskliku südames teal,
tõuseb ja vajub, hoopis ka kaob.
Usk lootab rahuga Jumala peal.

6. Udu küll varjab päikese kiired,
siiski ta paistab nii selgesti veel.
Jumala süda tunneb su häda,
lootuses olgu nüüd rõõmus su meel.